

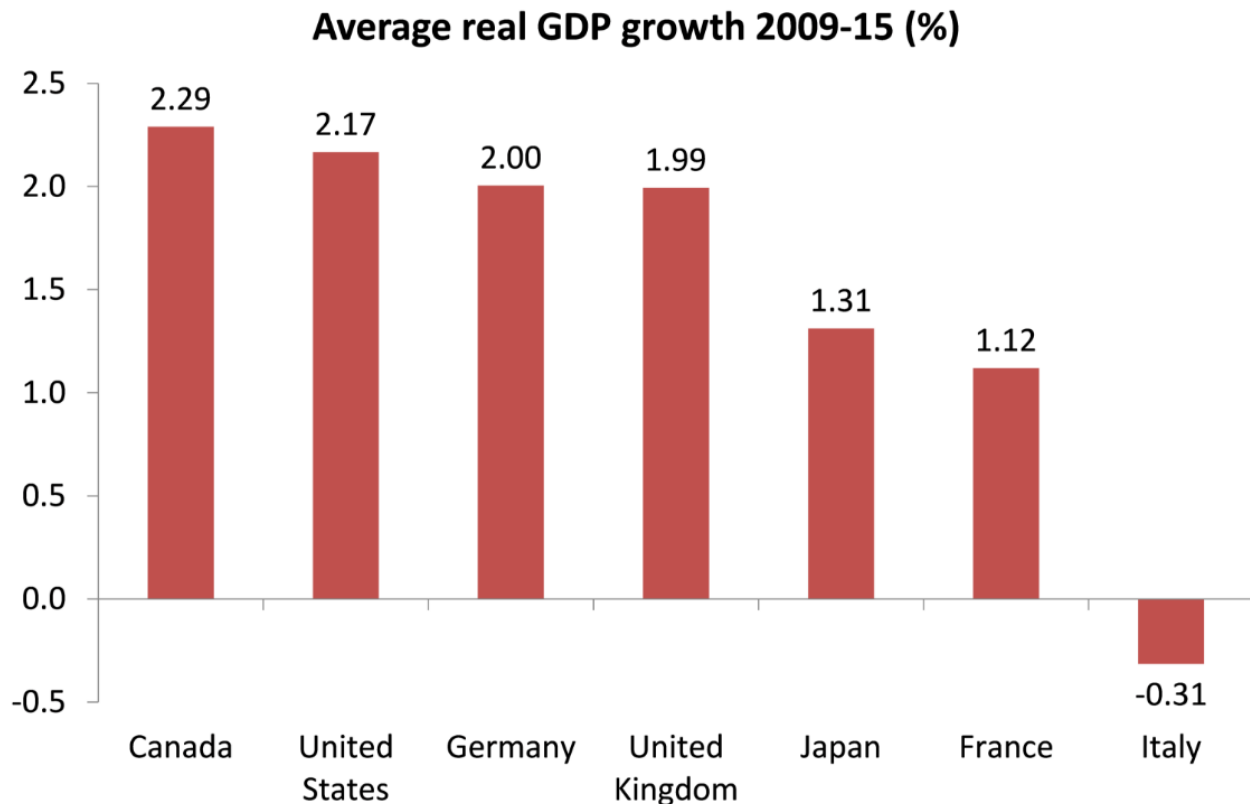
وضعیت اقتصاد امریکا: نه خیلی فوق العاده

مایکل رابرتز / برگردان: آرام نوبخت

اقتصاد امریکا بزرگ ترین و مهم ترین اقتصاد سرمایه داری است. اغلب گمان می رود که از زمان پایان رکود بزرگ در سال ۲۰۰۹، امریکا بهترین عملکرد را در بین هفت اقتصاد بزرگ داشته. اما آیا واقعاً حقیقت دارد؟

اگر ما میزان رشد تولید ناخالص داخلی واقعی را از سال ۲۰۰۹ در نظر بگیریم، می بینیم که امریکا با رشد کم تر از ۲,۲ درصد در جایگاهی پایین تر از کانادا قرار داشته که مسلماً اقتصادی به مراتب کوچک تر است.

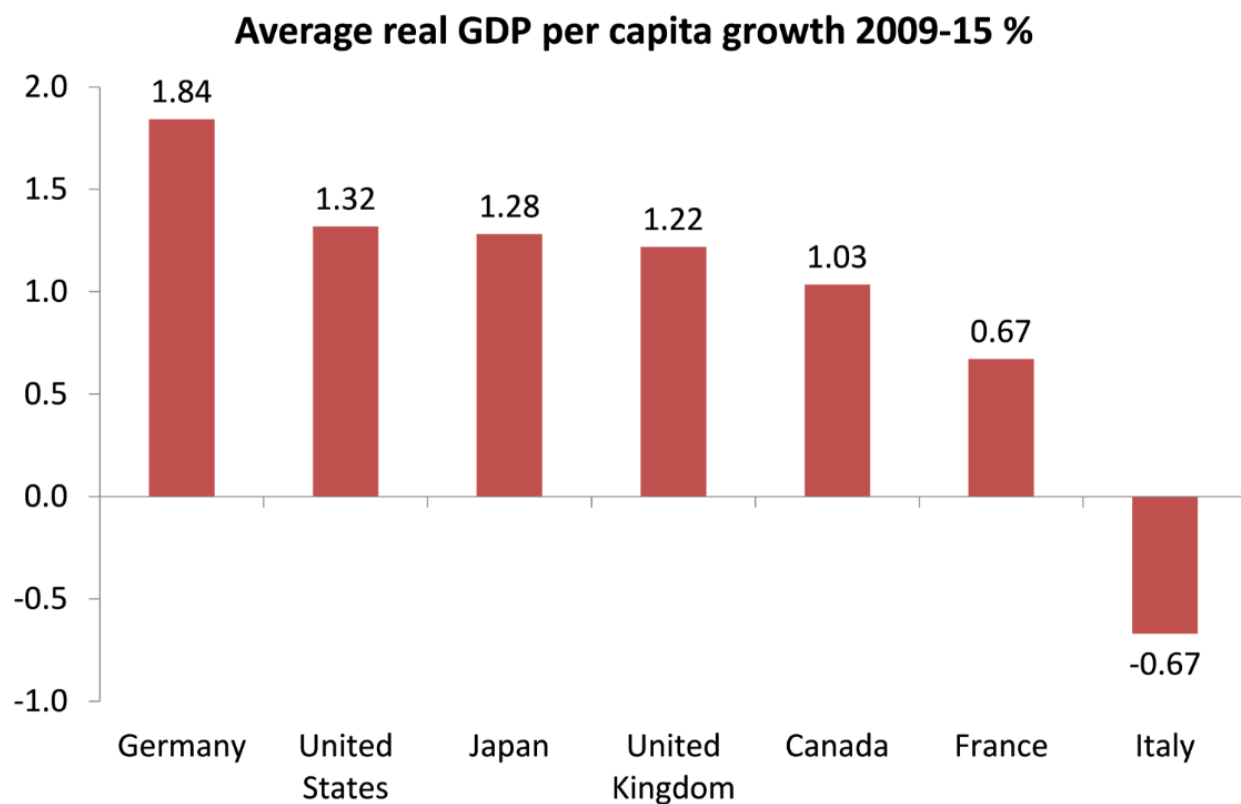
متوسط رشد تولید ناخالص داخلی واقعی (۲۰۰۹ الی ۲۰۱۵)

به همین ترتیب اگر به رشد سرانه تولید ناخالص داخلی واقعی نگاه کنیم می بینیم که متوسط رشد اقتصاد امریکا سالانه تنها ۱,۴ درصد بوده است، یعنی به مراتب پایین از آلمان با رشد سالانه بیش از ۱,۹ درصد. هرچند

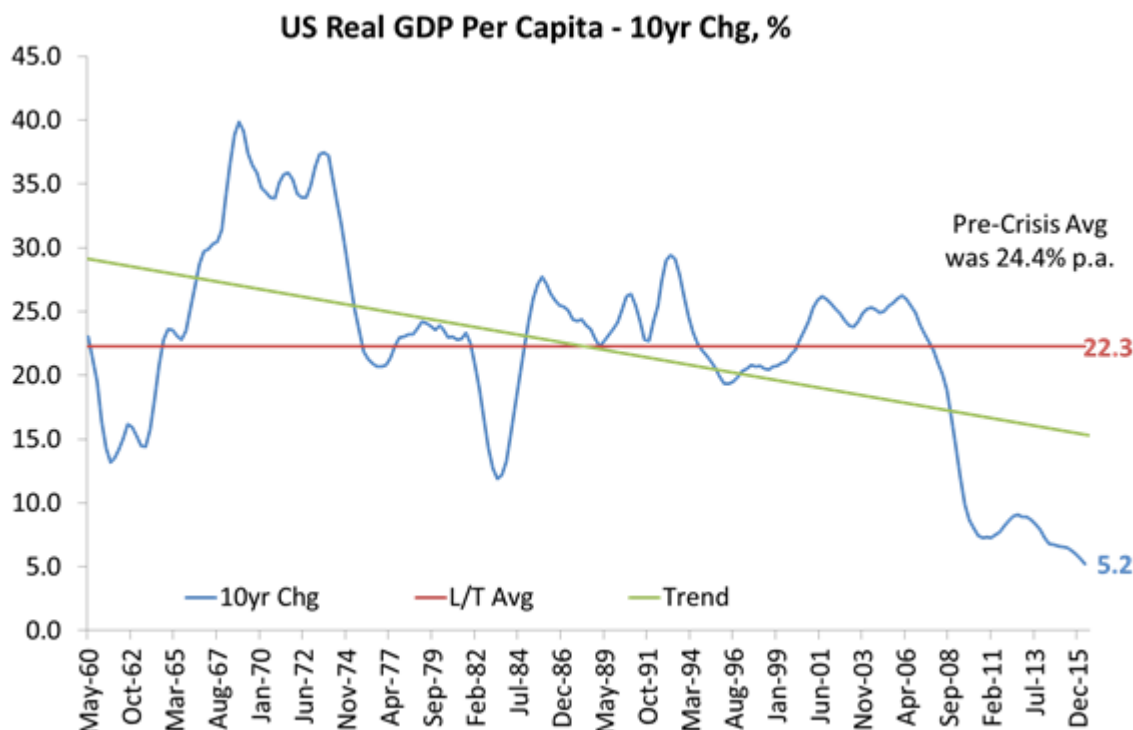
همه اقتصادهای گروه هفت عملکرد ضعیفی دارند. به طور خاص به عملکرد فاجعه بار ایتالیا باید نگاه کرد که هم در تولید ناخالص داخلی و هم تولید ناخالص داخلی سرانه خود کاهش متوسطی را تجربه کرده است.

متوسط رشد تولید ناخالص داخلی واقعی سرانه (۲۰۰۹ الی ۲۰۱۵)

داستان غول اقتصادی امریکا از زمان رکود بزرگ نه فقط داستان رکود، که داستان یک رشد اقتصادی رو به امحا در دوره ضعیف ترین بهبود اقتصادی پس از بحران بزرگ دهه ۱۹۳۰ است.

تولید ناخالص داخلی واقعی سرانه آمریکا (تغییرات ده ساله)

صندوق بین المللی پول در جدیدترین سند چشم انداز اقتصادی خود صرفاً یک رشد سالانه ۱٫۶ درصدی را برای تولید ناخالص داخلی واقعی «اقتصادهای پیشرفته» پیش بینی می کند که کم تر از رقم پیش بینی شده سال ۲۰۱۵ (۲٫۱ درصد) و حتی پیش بینی ماه ژوئیه (۱٫۸ درصد) است. دلیل اصلی این کاهش ارقام پیش بینی شده این است که صندوق بین المللی پول در حال حاضر احتمال می دهد که اقتصاد آمریکا امسال تنها ۱٫۶ درصد (باز هم کم تر از پیش بینی ۲٫۲ درصدی سابق) رشد داشته باشد. این آهستگی قرار است خود را هم در بریتانیا منعکس کند (پیش بینی ۱٫۸ درصد به جای پیش بینی ۲٫۲ درصدی سال ۲۰۱۵) و هم در منطقه یورو (۱٫۷ درصد به جای پیش بینی ۲٫۲ درصدی سال قبل). در مورد ژاپن هم احتمال می رود که رشد واقعی این کشور تنها ۰٫۵ درصد باشد.

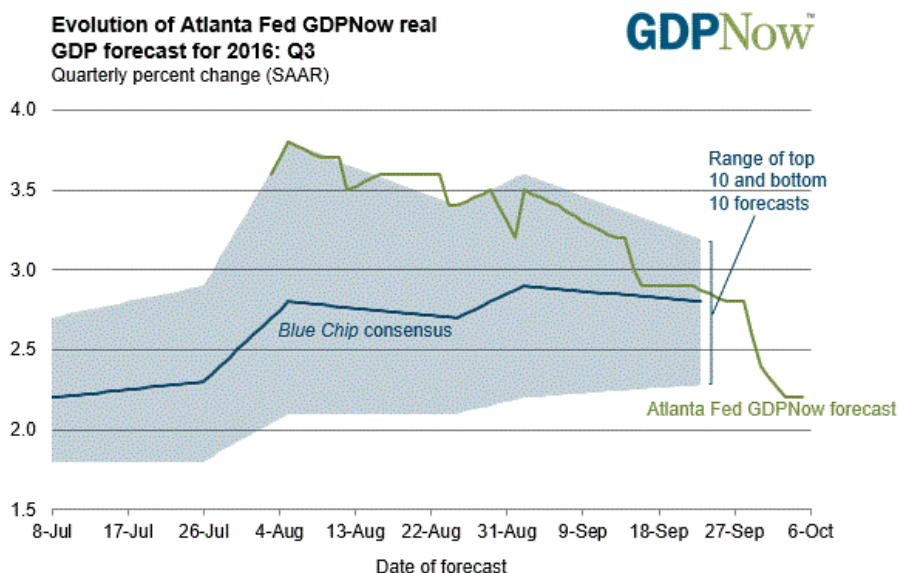
موريس آبسفلد، اقتصاددان ارشد صندوق بین المللی پول اعلام کرد که اقتصاد جهانی هنوز با ریسک هایی جدی رو به رو است که با «معجونی از میراث درهم تنیده» بحران مالی جهانی سال ۲۰۰۸ تغذیه می شود؛ یعنی اضافه بار بدهی، وام های سوخته در حساب های بانک ها و سرمایه گذاری رو به موت که مشغول تحلیل بردن تولید بالقوه اقتصاد جهانی بودند. به گفته او رشد «برای مدتی بیش از حد طولانی، خیلی پایین بوده و در

اکثر کشورها مزایایش تنها به محدود افرادی رسیده است. این امر تبعاتی سیاسی دارد که احتمالاً رشد جهانی را بیش تر تحلیل می برد».

بله، پایان جهانی سازی و مزایایش برای بزرگ ترین و قدرتمندترین اقتصادهای سرمایه داری دارد راه را برای تضعیف رشد تجاری و سقوط توافقات تجاری بین المللی آتی باز می کند، به طوری که رهبران سیاسی برای فسخ پیمان های تجاری مثل TPP یا TTIP فشار می آورند یا در مورد انگلستان برای خروج آن از اتحادیه اروپا و جستجوی معاهدات تجاری دوجانبه.

نهادهای اقتصادی امیدوار بودند که اقتصاد امریکا در نیمه دوم سال ۲۰۱۶ جان بگیرد- اما این هم خوش بینی دیگری بود که دارد رنگ می بازد. مدل پیش بینی بانک مرکزی آتلانتا، موسوم به «GDPNow»، اغلب در مورد رشد تولید ناخالص داخلی امریکا خیلی دقیق است. طبق این مدل، در ابتدای سه ماهه ای که از ژوئیه آغاز و در سپتامبر تمام شد، رشد سالانه ۳,۷ درصدی پیش بینی می شد. در حالی که الآن تنها ۲,۲ درصد را پیش بینی می کند و احتمال دارد پیش از این که به داده های رسمی دست پیدا کنیم باز هم حتی این تخمین ها را پایین بیاورد. به همین ترتیب پیش بینی بانک مرکزی (نیویورک) برای سه ماهه سوم، ۲,۲ درصد و برای سه ماهه چهارم تنها ۱,۲ درصد است.

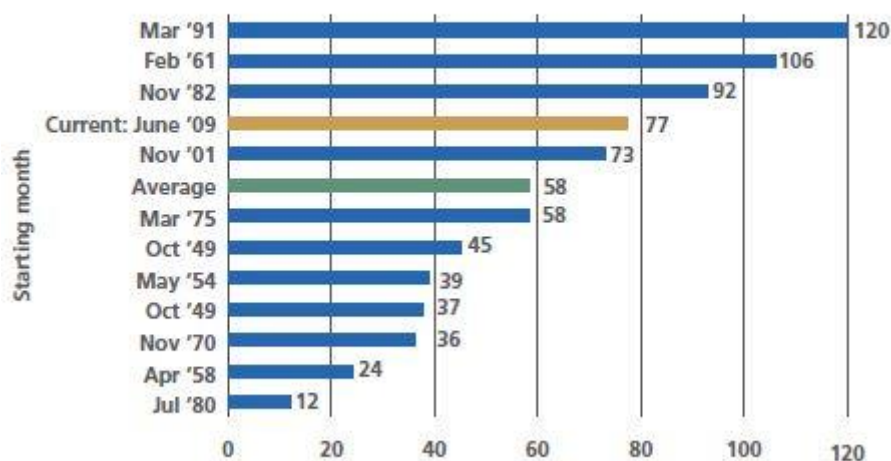
پیش بینی تولید ناخالص داخلی واقعی برای سه ماهه سوم ۲۰۱۶ (مدل GDPNow)

اقتصاددان های بانک مرکزی امریکا در حال حاضر برای بلندمدت انتظار رشد سالانه تنها ۱٫۸ درصد را برای اقتصاد امریکا دارند (در حالی که اواخر رکود بزرگ رقم ۲٫۶ درصد پیش بینی می شد). با همه این ها به زعم آنان قرار نیست رکود اقتصادی جدیدی رخ بدهد. «بهبود» فعلی یکی از طولانی ترین بهبودها از سال ۱۹۴۵ است که به پشتوانه تزریق پول بانک های مرکزی جهانی صورت گرفته. اما پمپاژ پول جواب نداده است.

مدت زمان انبساط اقتصاد امریکا در دوره پس از ۱۹۴۵ (بر حسب ماه. حداقل تا حداکثر)

Figure 3: Duration of U.S. expansions post-1945 (months, trough to peak)

Source: U.S. Bureau of Economic Analysis as of November 2015.

همان طور که در نوشته های قبلی ادعا کرده ام احتمال یک رکود اقتصادی جدید برای سال ۲۰۱۷ بالا است. اما حتی بدون این هم عملکرد اقتصادی سرمایه داری امریکا ضعیف است و تنها با نتایج ناچیزی که سایر اقتصادهای سرمایه داری برجسته کسب کرده اند نجات پیدا کرده است.

۹ اکتبر ۲۰۱۶